

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 67.

Tiende Session.

4de Møde.

Fredagen den 10de Decbr.

(Fortsat.)

Præs. (fortsat): Det er altsaa ikke saaledes, som den ærede Landstingsmand meente, et Bidrag til en enkelt Commune — aldeles ikke — det er i Statens velforstaede Interesse, at Staten, hvor Leilighed gives og hvor Belliggheden dertil er henfigtsmæssig, anvender Midler i et saadant Niemed, som her er Tale om, ligesom med Hensyn til Bøgestrømmens Seilbargjorelse o. s. v. Det er i Statens og hver Mands Interesse, der lever i Landet, ligesom det ogsaa letter Forbindelsen med dem, som vi egentlig skulle søge Forbindelse med, de Fremmede, der tye til os for at hente vore Producter. Her kan altsaa aldeles ikke anvendes det Princip, som den ærede Taler vilde opstille, at Communen selv skulde bidrage dertil, det kan ligesaa lidt skee her som, hvad der allerede er imødegaaet af den ærede Minister, med Hensyn til Bøgestrømmen. Med Hensyn til denne sidste, hvor er saa den Commune, som skulde bidrage til at gjøre Seiladsen rundt omkring lettere? Hvor skulde man vel søge den Commune, som skulde udføre dette? Det er og bliver Statens Sag, og det er i Statens velforstaede Interesse; og det vil den ærede Taler være ganske enig med mig om, naar han seer Sagen med rette Briller. Hvad angaaer de 60,000 Rbd., hvoraf nu de 20,000 ere bevilgede i det andet Thing for dette Aar til Understøttelse af Helsingers Indvaanere, som ikke kunne taale at betale de forøgede

Skatter, der ere en Følge af den store Udvandring fra Byen, saa vil jeg tillade mig at sige, at det kunde maaskee vel have været bedre paa en anden Maade at komme Byen til Hjelpe, der pludselig er sunken sammen; thi det er jo dog givet, at ikke alene de Næringsveie, der vare de meest indbringende, standsede pludselig, men at alle Giendomme sank i Værdi. Jeg vil blot holde mig til mig selv og sige, hvad mit Tab er. Jeg har skrevet 20,000 Rbd. af paa min Giendom, som jeg vil tabe ved denne Forandring. For Sundtoldens Dphør kunde jeg have faaet 20,000, maaskee 25,000 Rbd. mere for min Giendom, end jeg nu har sat den tilbogs for, og saaledes ere alle mine Medborgere stillede, der ere Grundelere, de have tabt Halvdelen, og det paa en Studs, uden at de kunne siges selv at have kunnet aværge det — det har ikke ligget i Nogens Magt. Men naar man havde taget denne Sag rigtigt fra Regeringens Side, saa — det være mig tilladt at sige det nu — saa skulde denne ved Siden af Ordningen af Sundtoldens Afløsning have afgjort Helsingørs Skjæbne og hvad der skulde gjøres for Byen, hvor Meget der skulde tilskydes af de store Summer, der flyde ind i Finantskassen; men det gjorde den ikke; man lede blot med at faae en Afgjorelse; men prøvede ikke engang paa, hvilken der var den flogeste, om det ikke var bedre at lade Sundtolden amortisere sig selv ved at formaae de forskellige Nationer — thi dertil var der haade Leilighed, og dertil vilde enhver Nation have raft os Haanden — til at lade den staa endnu 10 à 12 Aar og dermed lade den være forbi; thi saa havde Statskassen faaet de samme Indtægter, og det paa en sikker Maade, istedetfor at en heel Deel af